

sonligt fuld af beundring for den meget flotte udvikling, som Grønland har undergået, siden selvstyret blev indført i 1979. Jeg vil sige, at det kun er blevet bedre af, at Danmark har haft mindre indflydelse.

Men det, der var den egentlige anledning til, at jeg bad om ordet, var, at jeg ville give en opbakning til hr. Lars-Emil Johansens sætten arktisk forskning på dagsordenen. Vi har just her i dag i den danske delegation til Nordisk Råd fået en rapport fra et af vore medlemmer – den anden er hr. Kuupik Kleist – i den arktiske komité, hvor vi har fået at vide, at også andre lande ser med undren på, at Danmark bidrager så beskedent, ja, faktisk ikke rigtig bidrager med noget på det område. Så det er mere et tilsagn om, at den dagsorden med den arktiske forskning, som hr. Lars-Emil Johansen i sin tale har sat frem som et hovedpunkt i den kommende finanslovdebat, er vi i hvert fald nogle stykker, der gerne vil være med til at drive frem i det videre arbejde.

(Kort bemærkning).

Lars-Emil Johansen (SIU):

Først tak til hr. Ole Stavad for de pæne ord om vort land og vort folk. Jeg er godt klar over, at der er en bred respekt fra danske politikeres side.

Men når jeg nu alligevel fremhæver det i de her toner, så er det, fordi når der så efter min mening sker urent trav i sommerens hede, så skal der altså også afmonteres og kommenteres på en effektiv måde. Det er det, jeg har forsøgt at gøre gennem avisartikler og gennem det indlæg, jeg lige har holdt.

Så vil jeg gerne sige tak for Socialdemokraternes støtte til arktisk forskning, specielt til Uartic. Det er et ændringsforslag, som jeg har rejst flere gange tidligere, og som jeg er glad for at Socialdemokraterne i år selv tager med i deres eget finanslovsforslag. Det skal jeg kun udtrykke håb om at der er flere der vil bakke op omkring, for det er der absolut behov for.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren, og så bliver det hr. Høgni Hoydal.

Høgni Hoydal (TF):

Jeg vil også tale lidt om proportioner, når det gælder behandlingen af den danske finanslov med særligt henblik på Nordatlanten og Færøerne. Jeg er godt klar over, at der er mange, der, når jeg har holdt min tale, vil mene, at jeg selv er

ude af proportioner, men det kan vi så diskutere på et andet tidspunkt.

I samme øjeblik de såkaldt praktiske mænd forviser ideologierne og værdierne fra den politiske scene, så er vejen lagt til et forfald i demokratiet. Det er et citat efter hukommelsen fra Olof Palme anno 1971. Hvor havde han egentlig ret, når vi ser på udviklingen i vores egne samfund de seneste 30 år. Vi har overladt den politiske scene til eksperter og udvalg og nævn og spindoktorer, og det er nærmest umuligt at se nogen forskel i det politiske indhold, i værdierne og i planerne for fremtidens samfund. Kampen står om formen og salgsteknikken og om måden at beskrive den virkelighed på, som allerede er. Det demokratiske rum og muligheden for at påvirke det for den enkelte borger bliver smallere og smallere for hver dag.

Det gælder selvfølgelig ikke kun for Danmark. Det gælder også hjemme på Færøerne og i de fleste vestlige samfund. Men det er altså – undskyld, jeg siger det – blevet umådelig udtalt i dansk politik gennem de senere år. Det afspejles ikke mindst i disse finanslovdebatter. Der er nærmest ingen debat om makropolitik eller makroøkonomi, om store sociale spørgsmål eller om forholdet mellem stat og marked – måske bortset fra det seneste par ordførere. Man dykker med det samme ned i mikropolitikken.

Bogholderpolitikken har sejret. Debatten handler egentlig om nogle relativt meget, meget små beløb og om uenighed om, hvor de skal allokeres, eller hvordan de skal omdirigeres til diverse konti. Debatten handler nærmest kun om kvantitet. Der er ingen grundlæggende kvalitative diskussioner om fremtiden, om samfundets sociale kurs eller den globale ulighed. Alt er jo i princippet godt. Der er blot nogle, der ikke kan følge med, og de skal så have noget kompensation og støtte til at blive som den store gruppe af middelklasse eller højere lønnede borgere.

Kl. 17.30

Dette gælder både på nationalt plan og på globalt plan. Lidt flere penge eller lidt strammere krav og noget for noget, så alle kan blive ligestemte os, der klarer sig godt eller rimeligt, os, som kan indgå i det stadig mere febergale forbrug i den globale malstrøm og i det nationale marked.

Om det er afrikanere, colombianere, irakere, indere eller russere ude i verden, så skal de skabes i vores eget billede, og dertil skal vores økonomiske støtte gå eller piskes slå. Om det er førtidspensionister, hjemløse, folk, der er født og opvokset i Danmark, men er født af forældre,